

Svatí nás inspirují
Červen 2026

1 Sv. Klotilda (Chrodechilda)

- 1. 1 Ze života sv. Klotildy
- 1. 2 Biblické světlo: víra v dobro
- 1. 3 Jak žít odkaz sv. Klotildy dnes
- 1. 4 Ke zhlédnutí či přečtení o sv. Klotildě

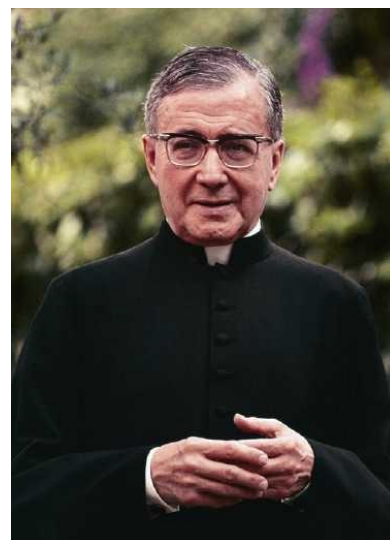

2 Sv. Jan Nepomuk Neumann

- 2. 1 Ze života sv. Jana Nepomuka Neumanna
- 2. 2 Biblické světlo: světec odvahy a důvěry
- 2. 3 Jak žít odkaz sv. Jana Nepomuka Neumanna dnes
- 2. 4 K přečtení či zhlédnutí o sv. Jan Nepomuku Neumannovi

3 Sv. Josemaría Escrivá de Balaguer

- 3. 1 Ze života sv. Josemaríi Escrivy
- 3. 2 Biblické světlo: svatost všedního dne
- 3. 3 Jak žít odkaz sv. Josemaríi Escrivy dnes
- 3. 4 K přečtení či zhlédnutí sv. Josemaríi Escrivá

1 Sv. Klotilda

1.1 Ze života sv. Klotildy, 3. června

Svatá Klotilda (Klotylda, Chrodechilda, kolem 474–544), dcera burgundského krále Chilpericha z Lyonu, vyrůstala v době rozpadu západořímské říše a násilných bojů mezi panovnickými rody. Její rodiče i bratři byli zavražděni strýcem usilujícím o moc; Klotilda přežila a byla vychována u příbuzných v Ženevě.

Roku 493 se provdala za franského krále Chlodvíka I., přičemž si vymínila svobodu vyznávat křesťanství. Sama byla horlivou katoličkou a usilovala o manželovo obrácení. Jejich první syn po křtu brzy zemřel, další syn Chlodomír po křtu také těžce onemocněl, nakonec se však uzdravil, což Klotildu posílilo v naději. Rozhodující zlom nastal při válce s Alamany, kdy Chlodvík v nouzi slíbil přijmout křest, pokud zvítězí. Po vítězství byl o Vánocích (asi 496–498) pokřtěn v Remeši biskupem Remigiem spolu s tisíci Franků. Tento čin měl zásadní význam pro christianizaci Franské říše.

Klotilda měla s Chlodvíkem několik dětí (Ingomera, který brzy po narození i po křtu zemřel, Chlodomíra, Childeberta, Chlothara a dceru Klotildu) a podporovala upevnění křesťanství v zemi. Po králově smrti roku 511 se však stala svědkyní krutých sporů mezi syny, kteří si rozdělili říši a neváhali vraždit ani vlastní blízké příbuzné; Klotilda se snažila násilí zmírňovat modlitbami a přímlovami – na hrobě sv. Martina z Tours vyprosila zabránění bratrovraždy, kdy boje ukončila veliká mlha.

Zbytek života zasvětila zbožnosti, zakládání kostelů a pomoci potřebným. Často pobývala v Tours u hrobu sv. Martina, kde také 3. června 544 zemřela. Lidem zůstala v paměti jako pokorná a milosrdná žena, a brzy byla uctívána jako svatá. I s manželem je pohřbena v Paříži, kam král Chlodvík I. přemístil svůj královský stolec. Je patronkou žen; nervózních lidí; nemocných dětí a proti horečce; notářů; chromých; proti náhlé smrti; za obrácení manželského partnera.

1.2 Biblické světlo: víra v dobro

„Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.“ (Řím 8,28)

Život svaté Klotildy byl plný bolesti, násilí a rodinných tragédií. Přesto se nevzdala své víry ani úsilí o smíření. I když nemohla zastavit všechnu krutost kolem sebe, její trpělivost, modlitba a snaha o pokoj přinesly ovoce – nejen v obrácení jejího manžela, ale i v šíření křesťanství. Ukazuje nám, že skutečná síla nespočívá v moci a vítězství, ale ve věrnosti, lásce a vytrvalém usilování o dobro i uprostřed chaosu.

1.3 Jak žít odkaz sv. Klotildy dnes

I dnes žijeme ve světě plném konfliktů, napětí a rozdělení – v rodinách, společnosti i mezi národy. Příklad Klotildy nás vede k tomu, abychom nezačínali změnu násilím nebo tlakem, ale trpělivostí, osobním příkladem a snahou o porozumění.

Každý může být „tvůrcem pokoje“:

- ve vztazích hledat smíření místo hádek,
- v práci i společnosti jednat spravedlivě a laskavě,
- nevzdávat se naděje, že dobro má smysl, i když se zdá slabé.

Právě takové nenápadné kroky mohou mít dlouhodobý dopad – jako v životě sv. Klotildy.

1.4 Ke zhlédnutí či přečtení o sv. Klotildě

- Kniha: Svátá Klotylda (474-545). Královna mezi úzkostí a něhou, Godefroy Kurth
- Novéna ke svaté Klotyldě, REFUGIUM VELEHRAD-ROMA, s.r.o.

2 Sv. Jan Nepomuk Neumann

2.1 Ze života sv. Jana Nepomuka Neumanna, 19. června

Sv. Jan Nepomuk Neumann (1811–1860) se narodil 28. března 1811 v Prachaticích na Šumavě do rodiny punčocháře Filipa Neumanna a Anežky Lepší. Vyrůstal v hluboce věřícím prostředí a už od dětství sloužil jako ministrant. Ačkoli zpočátku o kněžství neuvažoval, postupně v něm uzrálo rozhodnutí zasvětit svůj život Bohu.

Po základní škole odešel studovat na piaristické gymnázium v Českých Budějovicích, kde vynikal zejména v latině a řečtině. Soukromě se ale musel doučovat i češtinu, protože doma se mluvilo spíše německy. Po maturitě se rozhodoval mezi studiem medicíny a teologie. Nakonec, i na přání své matky, podal přihlášky obě a k jeho překvapení jej přijali do budějovického semináře. Kvůli stísněným poměrům musel studovat externě, ale dosahoval výborných výsledků. Během studií ho silně ovlivnily zprávy o misích v Americe, které v něm probudily touhu sloužit jako misionář. Proto se začal soukromě učit anglicky a další jazyky.

Po dokončení teologie ho však postihla nečekaná překážka – pro nadbytek kněží nemohl být vysvěcen. Rozhodl se proto odjet do Spojených států, kde byl naopak nedostatek duchovních, zvláště pro práci s emigranty v Severní Americe. Roku 1836 se bez jistoty a téměř bez peněz vydal na cestu přes oceán. Do New Yorku dorazil vyčerpaný, ale odhodlaný sloužit tam, kde bude potřeba. Brzy byl přijat biskupem Duboisem a již 25. června 1836 přijal kněžské svěcení.

Jako mladý kněz byl poslán do rozsáhlé oblasti u Buffala (blízko Niagarských vodopádů), kde sloužil rozptýleným přistěhovalcům různých národností. Musel překonávat velké vzdálenosti v těžkých podmínkách, často bez pořádných silnic, a staral se nejen o duchovní, ale i praktické potřeby věřících. Zakládal farnosti a školy, protože si uvědomoval význam vzdělání pro zachování víry. Roku 1842 vstoupil do kongregace redemptoristů, kde našel potřebné zázemí a duchovní rodinu. Spolu s ním vstoupil do kongregace jako bratr laik i jeho rodný bratr Václav, který přijel z Čech, aby mu pomáhal.

Později působil jako představený řeholního domu v Pittsburghu a dva roky (1847-1849) dokonce vedl celou americkou misii redemptoristů. Roku 1852 byl jmenován biskupem ve Filadelfii. Přestože se považoval za nehodného, přijal tuto službu s pokorou. Jeho biskupské heslo je známé: modlitby „Utrpení Kristovo, posilni mě!“. Byl vysvěcen na biskupa 28. března 1852, shodou okolností v den svých 41. narozenin. Stalo se tak v baltimorské bazilice sv. Alfonse z Liguori, zakladatele kongregace redemptoristů, na jejíž stavbě se sám před lety podílel. Jako biskup se zaměřil na rozvoj školství, charitativních institucí a duchovní obnovu diecéze. Nechal postavit desítky kostelů a více než sto škol, a právem je považován za zakladatele amerického katolického školství.

Zemřel náhle 5. ledna 1860 na ulici při plnění svých povinností. Jeho život byl svědectvím neúnavné služby Bohu i lidem. Blahořečen byl roku 1963 a svatořečen papežem Pavlem VI. v roce 1977. Sv. Jan Nepomuk Neumann je dodnes uctíván jako patron přistěhovalců a příklad misijního ducha, obětavosti a otevřenosti vůči všem lidem.

Životopis zpracován podle: Svatí na každý den – duben, květen, červen, Svatý Jan Nepomuk Neumann – Tereza Pikálková, Kateřina Lachmanová.

2.2 Biblické Světlo: světec odvahy a důvěry

„Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15)

Tento verš přesně vystihuje životní cestu sv. Jana Neumanna – odvalu jít, sloužit a rozdávat víru tam, kde je jí nejvíce potřeba. Jeho život je též příběhem důvěry. Nebál se opustit jistoty domova, přestože nevěděl, co ho čeká. Přijal překážky jako součást svého povolání – neúspěch se svěcením, chudobu po příjezdu do Ameriky i náročnou misijní práci. Přesto neztratil víru ani ochotu sloužit. Jeho příklad ukazuje, že skutečné povolání se rodí ze schopnosti naslouchat Bohu a ochoty jít tam, kde jsme nejvíce potřeba, i když je to těžké.

Zároveň nás učí, že velké věci vznikají z drobné každodenní věrnosti. Jan Neumann nebyl navenek výraznou osobností – byl nenápadný, prostý, a přesto vykonal obrovské dílo. Především díky jeho vytrvalosti vznikala společenství, školy i farnosti, které ovlivnily celé generace.

2.2 Jak žít odkaz sv. Jana Nepomuka Neumanna dnes

Dnešní svět je plný nejistot, změn a setkávání různých kultur, podobně jako Amerika v Neumannově době. Jeho život nás povzbuzuje:

- nebát se vystoupit z pohodlí a hledat smysl služby
- být otevřen lidem různých národů a prostředí
- pečovat nejen o vlastní život, ale i o vzdělání a dobro druhých
- vytrvat i tehdy, když věci nejdou podle našich představ

Jeho odkaz je zvláště aktuální v době migrace a globalizace – ukazuje, že víra může spojovat lidi napříč rozdíly a vytvářet skutečné společenství.

2.4 K přečtení či ke zhlédnutí o sv. Janu Neumannovi

- kniha: Svatý Jan Nepomuk Neumann, Pavel Liška
- kniha: Svatý Jan Nepomuk Neumann – Americký světec z Prachatic, Luboš Y. Koláček
- Svatý Jan Nepomuk Neumann ve fotografii. Velká obrazová publikace k 200. výročí narození Sv. Jana Nepomuka Neumanna. Růžena Štemberková
- Sv. Jan Nepomuk Neumann - P. Stanislav Příbyl CSsR - https://youtu.be/HDdq6J_qw2Y
- Svatý Jan N. Neumann pohledem sestry Bohuslavy - <https://youtu.be/jadGDN-uOEY>

Pro děti:

- Svatý Jan Nepomuk Neumann - <https://youtu.be/nVXbK0Jq7Tk>
- Svatý misionář – Jan Nepomuk Neumann | Missio magazín – červen 2020 – <https://youtu.be/Otbcu6q09Xc>

3 Sv. Josemaría Escrivá

3.1 Ze života sv. Josemaríi Escrivá, 26. června

Svatý Josemaría (Josef Maria) Escrivá de Balaguer se narodil 9. ledna 1902 v Barbastru ve Španělsku v hluboce křesťanské rodině. Již v mládí pocítil povolání ke kněžství, které přijal po studiích v Logroňu a Zaragoze, kde byl roku 1925 vysvěcen. Současně vystudoval práva a později působil v Madridu, kde se věnoval pastorační práci mezi chudými, nemocnými i studenty.

Dne 2. října 1928 rozpoznal své životní poslání: založit Opus Dei („Dílo Boží“), jehož cílem je ukázat, že každý člověk může dosáhnout svatosti v běžném životě, skrze svou práci, rodinu a každodenní povinnosti. Toto dílo tedy vzniklo r. 1928 v Madridu. Roku 1930

rozšířil tuto iniciativu i na ženy a roku 1943 založil Kněžskou společnost svatého Kříže, spojenou s Opus Dei.

Jeho poselství o „svatosti všedního dne“ bylo v počátcích často nepochopeno a naráželo na odpor, přesto se Dílo postupně rozvíjelo a šířilo do mnoha zemí. Po roce 1946 žil v Římě, odkud řídil jeho celosvětový růst a formaci členů. Zdůrazňoval význam modlitby, práce, pokory a věrnosti v obyčejném životě.

V roce 1957 papež jmenoval Escrivu členem Papežské akademie pro teologii a poradcem Kongregace pro semináře. V roce 1961 se stal členem papežské komise pro autentický výklad církevního práva. V následujících letech hodně cestoval a podnikl i kající poutě k mariánským svatyním.

V květnu 1974 navštívil Josef Escrivá latinskou Ameriku. Jako vždy vybízel k časté sv. zpovědi a k vděčnosti Bohu za svátost jeho milosrdenství. Říkal: "Já nad ní žasnu a jsem hluboce dojat! Bůh, který odpouští, je jako Otec i Matka současně, chce se mi před ním z vděčnosti plakat. Co by z nás bylo bez jeho odpuštění?"

Josemaría Escrivá zemřel 26. června 1975 v Římě. Opus Dei tehdy působilo již v desítkách zemí a mělo desítky tisíc členů. Roku 1982 bylo ustanoveno personální prelaturou. Escrivá byl blahorečen roku 1992 a svatořečen 6. října 2002 papežem Janem Pavlem II.

Jeho odkaz spočívá v univerzální výzvě k svatosti pro všechny lidi bez ohledu na jejich životní stav – skrze věrné a láskyplné prožívání každodenního života.

2. 2 Biblické světlo: svatost všedního dne

„Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu.“ (Ko 3,23)

Tento verš přesně vystihuje jádro poselství sv. Josemaríi Escrivy: svatost není vyhrazena jen mimořádným činům, ale rodí se uprostřed obyčejného života. Každodenní práce, starost o rodinu, vztahy i drobné povinnosti mohou mít hluboký duchovní rozměr, pokud je konáme s láskou a vědomím, že sloužíme Bohu. Nejde o to dělat velké věci, ale dělat obyčejné věci neobyčejně dobře.

3. 3 Jak žít odkaz svatého Josemaríi Escrivy dnes

Ve světě plném spěchu, tlaku na výkon a na viditelné úspěchy připomíná jeho pohled něco zásadního: hodnotu našeho života neurčuje jen to, co je vidět. Poctivá práce, věrnost v maličkostech, laskavost k druhým nebo odpovědnost v každodenních úkolech mají smysl a mohou proměňovat svět zevnitř.

- žít svou víru a opravdově – to, čemu věříme, se promítá do vztahů, práce i rozhodování
- hledat příležitosti pomáhat, naslouchat, povzbuzovat – v rodině, v práci, mezi přáteli, ve farnosti
- najít si denně čas na modlitbu, ticho, četbu Písma či nějaké duchovní literatury – vztah s Bohem dává smysl a sílu všemu ostatnímu
- nebát se začínat znovu – důležitá je vytrvalost, ne bezchybnost

3. 4 Ke zhlédnutí či přečtení

- Josemaría jako autor: Cesta (Camino): Jeho nejznámější dílo (poprvé vydáno 1939). Jde o sbírku ≈ 999 krátkých bodů a duchovních zamyšlení pro osobní rozjímání. Mezi další publikované knihy a sbírky homilií patří např. Brázda (Surco), Výheň (Foragua), Boží přátelé (Amigos de Dios), Jít s Kristem.
- kniha: Blahoslavený Josemaría Escrivá de Balaguer, Karel Dachovský (vydáno před jeho svatořečením)